

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/14/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518200613
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3518200613.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alice Beňovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Ivety Sopkovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého Q. T., nar. XX.XX.XXXX a maloletú B. T., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, deti rodičov V. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. I. XX, zastúpenej JUDr. Y. X. J., advokátkou so sídlom L., P. XXXX/XC a T. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., J. ul. č. 4, o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 07. augusta 2018, č.k. 8P/10/2018-65 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej časti II., III., IV. p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. maloleté deti Q. a B. zveril do osobnej starostlivosti maky s tým, že obaja rodičia budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Vo výroku II. uložil otcovi povinnosť prispievať výživným na maloletého Q. sumou 80,-Eur mesačne a na maloletú B. sumou 70,-Eur mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci, k rukám matky, s účinnosťou od 09.02.2018. Vo výroku III. rozhodol o zročnom výživnom tak, že nedoplatok na splatnom výživnom na maloletého Q. za obdobie od 09.02.2018 do 31.07.2018 v sume 380,20 Eur je otec povinný zaplatiť v 15,-Eur mesačných splátkach spolu s bežným výživným k rukám matky, pod stratou výhody splátok. Nedoplatok na splatnom výživnom na mal. B. za obdobie od 09.02.2018 do 31.07.2018 v sume 340,-Eur je otec povinný zaplatiť v 15,-Eur mesačných splátkach spolu s bežným výživným k rukám matky, pod stratou výhody splátok. Vo výroku IV. rozhodol o náhrade trov konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Vychádzal zo zistenia, že maloletý Q. a maloletá B. pochádzajú z manželstva svojich rodičov. Rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, o maloleté deti zabezpečuje starostlivosť matka. Uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 11P/31/2017-17 zo dňa 05.12.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoP/8/2018-30 zo dňa 26.03.2018 súd nariadil neodkladné opatrenie, na základe ktorého je otec povinný prispievať na výživu maloletého Q. a maloletej B. sumou po 30,- Eur mesačne na každé d detí. Uznesenia nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 01.06.2018. Matka je na rodičovskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok vo výške 213,- Eur mesačne a rodinné prídavky dve maloleté deti. Matka je od januára 2018 zamestnaná, v mesiaci február až apríl bola práceneschopná, inak dosahuje priemerný mesačný zárobok vo výške 613,55 Eur. Spolu s deťmi býva v spoločnej domácnosti so svojou matkou, náklady na domácnosť má štandardné. Maloletý Q. od septembra 2018 nastúpi do 1. ročníka základnej školy, maloletá B. bude navštevovať materskú školu. Náklady spojené so starostlivosťou o maloleté deti má matka bežné, žiadne mimoriadne výdavky spojené so zdravotným stavom detí nemá. Matka nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Otec je zamestnaný s priemerným mesačným príjmom vo výške 336,71 Eur mesačne. Podľa

potvrdenia zamestnávateľa, tento otcovi poskytuje ubytovanie a osobné motorové vozidlo. Z výpovede otca vyplynulo, že otec za ubytovanie a energie zamestnávateľovi neplatí nič, v súvislosti s osobným motorovým vozidlom si otec hradí len pohonné hmoty. V byte poskytnutom mu zamestnávateľom otec býva cez týždeň, na víkend sa zdržuje u svojich rodičov v Brezovej pod Bradlom. Otec nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Súd prvej inštancie zveril maloletého Q. a maloletú B. do osobnej starostlivosti matky. Matka zabezpečuje dlhodobu starostlivosť o maloleté deti, starostlivosť matky je na dobrej úrovni, v starostlivosti matky neboli zistené žiadne nedostatky. Pokiaľ otec namietal starostlivosť matky o maloleté deti, tieto vyjadrenia otca súd vyhodnotil ako ničím nepodložené tvrdenia, ktoré v konaní neboli preukázané. Pokiaľ sa týka určenia výživného, súd určil otcovi výživné, a to na maloletého Q. vo výške 80,- Eur mesačne a na maloletú B. vo výške 70,- Eur mesačne s účinnosťou odo dňa podania návrhu, t.j. od 09.02.2018. Pri určení výšky výživného súd vychádzal z odôvodnených potrieb maloletých detí, náklady na ich starostlivosť sú štandardné. Maloletý Q. nastúpi v septembri 2018 do 1. ročníka základnej školy, maloletá B. nastúpi do škôlky. Matka bola do júla 2018 na rodičovskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok vo výške 213,20 Eur a rodinné prídavky na dve deti vo výške po 23,25 Eur mesačne. Matka je od januára 2018 zamestnaná, v mesiaci február až apríl 2018 bola práceneschopná, inak dosahuje priemerný mesačný zárobok vo výške 613,55 Eur. Spolu s deťmi býva v spoločnej domácnosti so svojou matkou, náklady na domácnosť má štandardné. Otec je zamestnaný s priemerným príjmom 336,71 Eur mesačne. Do príjmu otca je však potrebné zohľadniť i poskytnutie ubytovania zo strany jeho zamestnávateľa (vrátane platby všetkých energií), ako i poskytnutie osobného motorového vozidla na osobné účely. Po zohľadnení uvedených nepeňažných benefitov, poskytovaných zamestnávateľom otcovi, by súd mohol nahliadať na príjem otca ako na príjem vyšší cca o 250,- až 300,- Eur (keď výdavky domácnosti na nájom a energií tvoria vždy veľkú časť príjmu). Za takto zisteného skutkového stavu sa súdu javí určené výživné zo strany otca na maloleté deti ako zodpovedajúce osobným, zárobkovým a majetkovým pomerom rodičov, ako aj potrebám maloletých detí. Súd podotkol, že nie je možné, aby matka hradila výdavky na maloleté deti prevažne sama. Vo výdavkoch na maloleté deti nie je započítaná len strava, ošatenie, výdavky na kozmetiku, či lieky, školské potreby, ale je potrebné zohľadniť, že matka zabezpečuje deťom i bývanie. Nedoplatok na splatnom výživnom na maloletého Q. za obdobie od 09.02.2018 do 31.07.2018 v sume 380,20 Eur predstavuje nedoplatok za pomernú časť mesiaca február 2018 a to za 20 dní - vo výške 57,20 Eur (80,- Eur:28 dní = 2,86 Eur x 20 dní = 57,20 Eur), za mesiac marec až júl 2018 vo výške 5 x 80,- Eur v sume 400,- Eur, pričom od tejto sumy je potrebné odpočítať sumu 30,- Eur, ktorú sumu otec prispel na výživu maloletého v mesiaci jún 2018, a sumy 30,- Eur, ktorú sumu otec prispel v mesiaci júl 2018. Eur, ako aj sumy 17,- Eur, ktorú otec prispel na zakúpenie školskej tašky maloletému. Nedoplatok súd povolil otcovi splácať v splátkach po 15,- Eur mesačne, splatných spolu s bežným výživným. Nedoplatok na splatnom výživnom na maloletú B. za obdobie od 09.02.2018 do 31.07.2018 v sume 340,- Eur predstavuje nedoplatok za pomernú časť mesiaca február 2018 a to za 20 dní - vo výške 50,- Eur (70,- Eur:28 dní = 2,50 Eur x 20 dní = 50,- Eur), za mesiac marec až júl 2018 vo výške 5 x 70,- Eur v sume 350,- Eur, pričom od tejto sumy je potrebné odpočítať sumu 30,- Eur, ktorú sumu otec prispel na výživu maloletej v mesiaci jún 2018, a sumy 30,- Eur, ktorú sumu otec prispel v mesiaci júl 2018. Eur. Nedoplatok súd povolil otcovi splácať v splátkach po 15,- Eur mesačne, splatných spolu s bežným výživným. Právne rozhodnutie odôvodnil ust. § 36 ods. 1, § 24 ods. 3,4, § 25 ods. 1,2,3, § 62 ods. 1 až 6, § 65 ods. 1,2, § 75 ods. 1,2 Zákona o rodine. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku, a to výrokmi II., III., IV. podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletých detí. Navrhol ho zmeniť vo výroku II. a III. tak, že návrh matky na určenie výživného zamietne, resp. zmeniť tak, že výživné na maloleté deti zo strany otca bude určené po 50 Eur mesačne na každé dieťa s účinnosťou od právoplatnosti rozhodnutia vo veci. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Mal za to, že v danej veci došlo vydaním rozsudku sp. zn. 8P/10/2018 k duplicitnému rozhodnutiu vo veci, v ktorej už bolo skôr právoplatne rozhodnuté, a to uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 11P/31/2017 zo dňa 05.12.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoP/8/2018-30 zo dňa 26.03.2018. V danej veci teda už bolo skôr právoplatne rozhodnuté. Ak by mal odvolací súd za to, že v danej veci sa nejedná o duplicitné rozhodnutie, poukázal na tú skutočnosť, že on dosahuje priemerný čistý mesačný zárobok vo výške 336,71 Eur, zatiaľ čo matka dosahuje čistý mesačný zárobok vo výške 613,55 Eur, čo je takmer raz toľko, ako otec maloletých detí. Namietal, že súd mu stanovil vyživovaciu povinnosť vo výške, ktorá presahuje 1/3 jeho čistého mesačného príjmu, a toto výživné teda presahuje jeho majetkové a finančné možnosti.

3. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Nesúhlasila s názorom otca, že v danej veci ide o duplicitné rozhodnutie veci, v ktorej už bolo skôr právoplatne rozhodnuté, a to s poukazom na charakter dočasnosti a provizórnosti neodkladného opatrenia. Poukázala na to, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej len vtedy, ak sa v dôsledku neho konanie o veci vymedzenej návrhom právoplatne skončilo a nebolo nasledované konaním vo veci samej. Neodkladné opatrenie bolo nariadené v čase, kedy pred Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom bolo pod sp. zn. 8P/10/2018 vedené konanie o úpravu práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu a zároveň pred Okresným súdom Piešťany vedené konanie pod sp. zn. 13P/199/2017 o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva. Je preto nepochybné, že vydané neodkladné opatrenie má len dočasný charakter, preto sa súd prvej inštancie vo výroku napadnutého rozsudku nemusel s uvedeným výslovne vysporiadať. Ďalej poukázala na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa plne stotožnila. Otcov poukaz na výšku jej príjmu označila za irelevantný, keď ona deťom zabezpečuje aj osobnú starostlivosť a bývanie. Ďalej poukázala na zaužívanú judikatúru slovenských súdov, podľa ktorej platí, že výživné, ktoré hradí povinný rodič na všetky svoje deti, ku ktorým má vyživovaciu povinnosť, by malo predstavovať 25 - 30% jeho čistého príjmu, samozrejme s prihliadnutím na individuálne okolnosti každého konkrétneho prípadu. V danej veci čistým príjmom otca nie je len suma 336,71 Eur, ako sa to snaží otec prezentovať, ale aj zohľadnenie sumy cca 250 Eur až 300 Eur na bývanie a energie a OMV, ktoré za otca platí zamestnávateľ, t.j. čistý príjem otca by bol cca 630 Eur, z čoho 25% je 157 Eur a 30% je 190 Eur.

4. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť, nakoľko je v záujme maloletých detí. Výživné určené súdom prvej inštancie zodpovedá veku a potrebám maloletých detí. Poukázal na to, že otec detí deklaroval na pojednávaní príjem 336 Eur s tým, že si nehradí ubytovanie, taktiež má k dispozícii služobné auto. Pokiaľ otec uvádza, že uznesením okresného súdu mu bolo určené výživné po 30 Eur na každé dieťa, uviedol, že toto výživné bolo určené neodkladným opatrením do ukončenia konania vo veci samej, nakoľko si otec neplnil vyživovaciu povinnosť.

5. Matka v písomnom vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedla, že sa s vyjadrením kolízneho opatrovníka stotožňuje v celom rozsahu.

6. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu vo výrokoch II. o určení výživného, III. o zročnom výživnom a IV. o náhrade trov konania podľa § 65 a § 66 CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

7. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie v napadnutom rozsahu na tom právnom závere, že pri rozhodovaní o výške výživného prihliadol na príjem otca vo výške 336,71 Eur mesačne netto a zohľadnil poskytovanie ubytovania zo strany zamestnávateľa (vrátane platby všetkých energií), ako i poskytnutie osobného motorového vozidla, ktoré nepeňažné benefity poskytované zamestnávateľom otcovi vyhodnotil tak, že na príjem otca je potrebné nahliadať ako na vyšší cca o 250 až 300 Eur (keď výdavky domácnosti na nájom a energie tvoria vždy veľkú časť príjmu). U matky súd prvej inštancie zistil jej zárobkové pomery tak, že matka bola do júla 2018 na rodičovskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok vo výške 213,20 Eur a rodinné prídavky na dve deti vo výške po 23,25 Eur mesačne. Matka je od januára 2018 zamestnaná, v mesiaci február až apríl 2018 bola práceneschopná, inak dosahuje priemerný mesačný zárobok vo výške 613,55 Eur. Za takto zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie uzavrel, že určené výživné zo strany otca na maloleté deti je zodpovedajúce osobným, zárobkovým a majetkovým pomerom rodičov, ako aj potrebám maloletých detí. Súd podotkol, že nie je možné, aby matka hradila výdavky na maloleté deti prevažne sama. Vo výdavkoch na maloleté deti nie je započítaná len strava, ošatenie, výdavky na kozmetiku, či lieky, školské potreby, ale je potrebné zohľadniť, že matka zabezpečuje deťom i bývanie.

8. Odvolací súd považuje tento právny záver súdu prvej inštancie za správny a v celom rozsahu sa stotožňuje aj s odôvodnením napadnutého rozhodnutia podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam otca uvádza nasledovné:

9. Zákon o rodine (ust. § 62 ods. 2, 4 a 5 a ust. § 75 ods. 1) zakotvuje povinnosť rodičov prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný bez dôležitého dôvodu vzdá výhodnejšieho zamestnania, zárobku, alebo majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

10. Právna úprava výživného vychádza teda zo Zákona o rodine, ktorý stanovuje všeobecné kritériá, na základe ktorých súd v konkrétnom prípade určí výšku výživného.

11. Z vyššie citovaných ustanovení Zákona o rodine vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane výživou povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ako aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť.

12. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú -povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce

13. Súd prvej inštancie postupoval v zmysle hore uvedených zákonných kritérií, keď správne vyhodnotil, že je v schopnostiach a možnostiach otca ako povinnej osoby prispievať na výživu maloletých detí spolu sumou 150 Eur mesačne, čo zodpovedá oprávneným potrebám maloletých. Odvolacie námietky otca odvolací súd nepovažuje za dôvodné. Súd prvej inštancie dodatočne zistil, že otec maloletých detí je zamestnaný s čistým priemerným mesačným príjmom 336,71 Eur a do príjmu otca zohľadnil aj nepeňažné benefity poskytované otcovi jeho zamestnávateľom - ubytovanie (vrátane všetkých energií), ako aj poskytnutie osobného motorového vozidla vo výške cca 250 až 300 Eur mesačne. Za danej situácie určené výživné zo strany otca na maloleté deti spolu vo výške 150 Eur mesačne je primerané k aktuálnym zárobkovým pomerom otca. K námietke otca, že jeho príjem mu neumožňuje platiť výživné na maloleté deti vo výške určenej súdom prvej inštancie, odvolací súd navyše dodáva, že z obsahu spisu vyplýva, že otec je 18 rokov zamestnaný ako skladník vo firme S. - S., kde dosahuje uvedený príjem, pričom otec nepreukázal, že by ho zdravotný stav, vek, prípadne iné okolnosti obmedzovali v zabezpečení výhodnejšej zárobkovej činnosti.

14. Nedôvodná je aj odvolacia námietka otca, že danej veci už bolo skôr právoplatne o výživnom na maloleté deti rozhodnuté, a to uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 05.12.2017, sp.zn. 11P/31/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.03.2018, č.k. 17CoP/8/2018-30.

15. Neodkladné opatrenie možno vydať pred začatím konania, alebo po začatí konania. V oboch prípadoch je možné ho nariadiť z dvoch dôvodov. Jedným je dočasná úprava právnych pomerov účastníkov a druhým je zabezpečenie exekúcie, ak by mala byť ohrozená. Spoločným znakom oboch typov neodkladných opatrení je ich neodkladný a dočasný charakter.

16. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 366 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

17. Neodkladné opatrenie, ktorým súd ukladá platenie výživného v nevyhnutnej miere možno nariadiť bez zreteľa na to, o aké výživné ide. Dôležité je len to, že sa uplatňuje nárok na výživného, ktorého právny dôvod spočíva v ustanoveniach Zákona o rodine, to znamená, že výživné poskytované na inom než zákonom podklade nemožno chrániť neodkladným opatrením. Z ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Medzi jednotlivými druhmi vyživovacej povinnosti má vyživovacia povinnosť k deťom významné postavenie. Osvedčenie nariadenia neodkladného opatrenia vyžaduje aj schopnosť a možnosť povinného platiť výživné v zmysle Zákona o rodine. Podľa ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič, bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované neploleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona. Napriek tomu, že sa osvedčujú schopnosti a možnosti povinného rodiča, obsahom neodkladného opatrenia bez zreteľa na to, ktorý druh vyživovacej povinnosti sa má plniť, je výživné v nevyhnutnej miere.

18. Pri určení výživného v nevyhnutnej miere sa rozsah výživného v neodkladnom opatrení zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí, okrem prípadu, ak nevyhnutná miera je súčasne aj limitom schopností a možností povinného. Výrok neodkladného opatrenia nepredurčuje obsah meritórneho rozhodnutia, pritom výživné v nevyhnutnej miere je určené len na uspokojovanie základných osobných životných potrieb oprávneného a nie je rozhodujúce, že povinný je schopný platiť aj vyššie dávky výživného. Neodkladné opatrenie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých slúži teda na poskytovanie rýchlej, efektívnej ale zásadne len dočasnej úpravy rodinnoprávnych vzťahov. Ako už bolo konštatované vyššie, dočasnosť opatrenia spočíva v tom, že sa neprejudikujú práva účastníkov konania, pričom pri jeho nariaďovaní prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou skutkových zistení. Odvolacie námietky otca preto neboli dôvodné.

19. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej časti II., III. a IV. ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP. Ide o mimosporové konanie, pre ktoré platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil.

21. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).